

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725201707
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725201707.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14Csp/33/2025

– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, IČO: 04 355 211, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, IČO: 42 185 190, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava – mestská časť Dúbravka, Slovenská republika, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., E. F., občianka SR, o zaplatenie 450,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

14Csp/33/2025

– 2 –

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

14Csp/33/2025

– 6 –

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená súdu dňa 13.05.2025, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 450,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 11.06.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná prostredníctvom webovej stránky G. sa registrovala a požiadala ho o poskytnutie úveru 450,00 Eur. Odoslaním žiadosti žalovaná potvrdila, že súhlasí so „Smlouvou o zápůjčce“, ako aj Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Zároveň potvrdila, že údaje poskytnuté veriteľovi sú pravdivé a úplné. Dňa 13.05.2022 došlo k uzavretiu Smlouvy o zápůjčce č. 628685 podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru. Veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 450,00 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 128,00 Eur, a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Celkové náklady spojené s úverom tvorili výlučne odplatu 128,00 Eur. Žalovaná svoj záväzok riadne a včas nespĺnila, dlh sa stal splatným dňa 10.06.2022. Dňa 03.03.2025 bola žalovanej zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaná dlh neuhradila.

2. Žaloba s prílohami a spolu s uznesením súdu Sp.zn.: 14Csp/33/2025-26 zo dňa 03.06.2025, ktoré bolo vydané podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“),

a v ktorom bola žalovaná vyzvaná na vyjadrenie k žalobe, bola žalovanej doručená dňa 02.09.2025 na adresu H. XX, XXX XX D. (č.l. 37 spisu). Žalovaná na žalobu, na uznesenie súdu nereagovala. Súd na to vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.10.2025. Tohto pojednávania sa právna zástupkyňa žalobcu nezúčastnila, na pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 06.10.2025 (č.l. 47 spisu), táto neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 07.10.2025. Nepožiadala však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie tohto pojednávania. Ako dôvod neúčasti uviedla hospodárnosť konania, súhlasila s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti na základe predložených dôkazov. Žalovaná sa tohto pojednávania tiež nezúčastnila, na pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 29.10.2025 (č.l. 49 spisu) fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, keď súd predvolanie doručoval žalovanej na adresu H. XX, XXX XX D., a keď podľa relácie pošty žalovaná si na tejto adrese zásielku neprevzala v odbernej lehote, keď súd dáva do pozornosti, že predvolanie žalovanej doručoval i na adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR C. XXX/XX, XXX XX D. E. (č.l. 48 spisu), predvolanie na túto adresu žalovanej bolo doručené dňa 27.10.2025 opätovne fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP s tým, že žalovaná si zásielku obsahujúcu predvolanie neprevzala v odbernej lehote (č.l. 48 spisu). Nakoľko žalovanej predvolanie bolo riadne doručené, a nakoľko žalovaná neúčasť na pojednávaní neospravedlnila a nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, pričom právna zástupkyňa žalobcu síce neúčasť na pojednávaní ospravedlnila, ale tiež nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd mal za to, že sú na pojednávaní splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcu a v neprítomnosti žalovanej podľa § 180 CSP.

3. Žalobca predložil: Smlouva o úveru č. 628685 zo dňa 13.05.2022, kde sú označené zmluvné strany: veriteľ: žalobca, dlžník: žalovaná (pre účely zmluvy aj spotrebiteľ). Podľa článku I. na základe žiadosti spotrebiteľa sa veriteľ zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi peňažné prostriedky ako bezúčelový peňažný úver a spotrebiteľ sa zaviazal úver vrátiť (splatiť) a zaplatiť veriteľovi odmenu ako odplatu za poskytnutie úveru, prípadne ďalšie platby podľa zmluvy súvisiace s úverom, a to všetko ku dňu splatnosti úveru na bankový účet veriteľa. Podľa článku II. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru („VPPÚ“). Spotrebiteľ výslovne prehlásil, že je viazaný nielen zmluvou, ale aj VPPÚ. Okamihom poskytnutia spotrebiteľského úveru sa zmluva stáva platnou a účinnou a podmienky zmluvy sa považujú oboma stranami za odsúhlasené. V článku III. bol špecifikovaný úver vo výške 450,00 Eur, druh úveru bol uvedený ako jednorazový, bezúčelový, ďalej tu bola uvedená „zápůjční úroková sazba“ 0 %, poplatok za poskytnutie úveru (odmena) 128,00 Eur, deň splatnosti 10.06.2022, doba trvania spotrebiteľského úveru 28 dní. Celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je vyčíslená na sumu 578,00 Eur, RPSN (roční procentní sazba nákladů) je uvedená 2513,26 %. Spôsob čerpania je v zmluve uvedený ako „bezhotovostně – na účet uvedený v záhlaví této Smlouvy“. V závere v časti veriteľ je uvedené: MINIHOTOVOST, SE, 13.05.2022 o 10:31 – podepsané elektronicky, v časti spotrebiteľ: A. B., 13.05.2022 o 10:31 – podepsané elektronicky. VPPÚ v bode 04. uvádzajú: „Na úpravu vzťahů neupravených smlouvou ani VPPÚ se použijí ustanovení právního řádu České republiky, zejména příslušná ustanovení OZ, ZSÚ a zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů“.

4. Výzvou zo dňa 03.03.2025 právna zástupkyňa žalobcu písomne vyzvala žalovanú na úhradu celkového dlhu 995,62 Eur, z toho pohľadávka klienta 881,54 Eur a náhrada trov právneho zastúpenia 114,08 Eur, v lehote do 17.03.2025 do 16:00 hod.. K výzve nebol doložený žiaden doklad o odoslaní alebo doručení výzvy.

5. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca je spoločnosťou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, záväzkový vzťah, z ktorého si žalobca uplatňuje nárok (zmluva o úvere), bol uzavretý elektronicky podľa právneho poriadku Českej republiky. Súd preto skúmal, či je vo veci daná právomoc slovenského súdu. Základnou normou, podľa ktorej sa posudzuje právomoc slovenského súdu v konaniach s medzinárodným prvkom je Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len MPS).

6. Podľa § 2 MPS, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

7. Určovanie právomoci súdov vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012 (prepracované znenie) z 12.

decembra 2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel 1).

8. Podľa čl. 1, bod 1 Brusel 1, toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

9. Podľa čl. 17 bod 1 písm. c/, Brusel 1, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

10. Podľa čl. 18 bod 2. Brusel 1, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

11. Podľa čl. 62 bod 1. Brusel 1, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

12. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

13. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

14. Na základe citovaných noriem má súd za to, že je daná právomoc, ako aj príslušnosť tunajšieho súdu konať o žalobe žalobcu. Jedná sa o spotrebiteľský záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že hoci žalobca sídli v Českej republike, svoju podnikateľskú činnosť smeruje do Slovenskej republiky, v ktorej má žalovaná ako spotrebiteľka bydlisko, nakoľko žalobca ponúka spotrebiteľom možnosť uzavrieť zmluvu o úvere prostredníctvom slovenskej lokalizovanej stránky G.. Žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ, jedná sa o občianku SR, jej adresa trvalého pobytu, ako aj jej bydlisko je v obvode Okresného súdu Zvolen.

15. Určovanie rozhodného práva pre záväzkové vzťahy vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. 06. 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

16. Podľa čl. 1 ods. 1 Rím I, toto nariadenie sa uplatňuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci.

17. Podľa čl. 2 Rím I., právny poriadok určený podľa tohto nariadenia sa uplatní bez ohľadu na to, či je, alebo nie je právny poriadkom členského štátu.

18. Podľa čl. 3 bod. 1 Rím I, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

19. Podľa čl. 6 bod 1, 2 Rím I, bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

Bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

20. Žalobca ako zahraničná právnická osoba vykonáva podnikateľskú činnosť, predmetom ktorej je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej dohľadu výlučne podlieha. V tomto prípade ide o zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako podnikateľom a spotrebiteľom s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky, pričom je súdu známe z jeho činnosti, že žalobca smeruje svoju činnosť, ktorá je predmetom jeho podnikania i na územie Slovenskej republiky, pričom uvedená zmluva patrí do rozsahu jeho činnosti (poskytovanie spotrebiteľských úverov). Samotná zmluva sa tak spravuje v zmysle čl. 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia slovenským právnym poriadkom.

21. Súd z predloženej zmluvy zistil, že táto bola uzavretá podľa zákona č. 89/2012 Sb., Občianský zákonník, zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere (právne predpisy platné v Českej republike), jedným z účastníkov - veriteľom a poskytovateľom úveru bola právnická osoba so sídlom na území ČR. Podľa bodu 04. VPPÚ - Podporná platnosť: Na úpravu vzťahov neupravených zmluvou a ani VPPÚ sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, najmä ust. OZ, ZSÍ a zák.č. 634/1992 Sb. Hoci v zmluve a VPPÚ je uvedené, že je uzavretá podľa českého právneho poriadku, toto zmluvné ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve nezodpovedá požiadavkám podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rím I, v zmysle ktorého voľba iného právneho poriadku musí byť urobená výslovne alebo musí byť jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Priemerný spotrebiteľ nemôže tomuto zmluvnému ustanoveniu rozumieť tak, že sa zmluva ako celok a všetky práva a povinnosti jej účastníkov spravujú právnym poriadkom Českej republiky, ani následkom, ktoré sú s tým spojené. Aj keby zmluva ako celok bola platná, na toto ustanovenie by bolo potrebné nahliadať ako na neplatné pre rozpor s článkom 3 ods. 1 nariadenia Rím I, keďže nejde o výslovnú voľbu právneho poriadku Českej republiky. Z tohto dôvodu súd otázku platnosti zmluvy skúmal podľa práva Slovenskej republiky.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že účastníci zmluvy o úvere platne zmluvu neuzavreli. Právny režim bezdôvodného obohatenia, pod ktorý spadá nárok na vrátenie plnenia z neplatného právneho úkonu, sa spravuje slovenským právnym poriadkom s poukazom na článok 10 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II), podľa ktorého rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu, t. j. v tomto prípade právny poriadok Slovenskej republiky.

23. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25. Podľa § 2 písm. c) zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ), na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

26. Podľa § 3 písm. l) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

27. Podľa § 24 ods. 3 ZoSÚ, iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

28. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta ZoSÚ, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

29. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

31. Súdu je známe z vlastnej činnosti (pri nahliadnutí do zoznamu veriteľov a zoznamu iných veriteľov vedený Národnou bankou Slovenska zverejnený na webovej stránke NBS (F. /dohľad nad finančným trhom), zároveň z tlačovej správy NBS zo dňa 9.8.2018 vyplýva upozornenie na to, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky neudelila, t.j. že žalobca nemá povolenie udelené NBS na poskytovanie úverov podľa § 20 ods. 1 ZoSÚ resp. v zmysle § 24 ods. 3 ZoSÚ. Napokon z tvrdení žalobcu ani nevyplýva, že by žalobcovi také povolenie bolo Národnou bankou Slovenska udelené. Keďže veritelia môžu na území Slovenskej republiky ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska Súd konštatuje, že na základe ustálenej súdnej praxe v obdobných veciach žalobcu (viď KS Banská Bystrica sp.zn. 16CoCsp/35/2023, KS Bratislava sp.zn. 2CoCsp/16/2023, KS Nitra sp.zn. 9CoCsp/23/2022, KS Trenčín sp.zn. 5Co/216/2018, KS Prešov sp.zn. 13CoCsp/23/2023, KS Trnava sp.zn. 10CoCsp/102/2022, KS Košice sp.zn. 8CoCsp/1/2023, KS Žilina sp.zn. 9CoCsp/13/2024, KS Banská Bystrica sp.zn. 15CoCsp/41/2024, KS Banská Bystrica sp.zn. 14CoCsp/12/2025, KS Banská Bystrica sp.zn. 17CoCsp/29/2023) je ustálené, že žalobca ako nebankový subjekt a veriteľ poskytol žalovanej v postavení spotrebiteľa peňažnú pôžičku bez toho, aby mu bolo udelené zákonom v § 24 ods. 2 ZoSÚ vyžadované povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery, keď v zmysle § 11 ods. 3 ZoSÚ predmetná zmluva o úvere je zo zákona absolútne neplatným právnym úkonom. Na absolútnu neplatnosť súd musí prihliadať a vyvodzovať z nej dôsledky aj bez návrhu (ex officio) z úradnej povinnosti a v ktoromkoľvek štádiu konania. Predmetná zmluva o úvere je neplatná ako celok, následkom čoho sú neplatné aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhlásené za jej neoddeliteľnú súčasť.

32. Súd na základe vyššie uvedeného opakuje, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva, a to prostredníctvom elektronických prostriedkov na diaľku, pričom v danom prípade ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná. Žalovaná ako spotrebiteľ je osobou s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky a žalobca – dodávateľ smeruje svoju podnikateľskú činnosť na toto územie. Zmluva sa tak mala podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Nariadenia Rím I. primárne spravovať právnym poriadkom Slovenskej republiky. V zmysle čl. 6 ods. 2 Nariadenia Rím I. si zmluvné strany v súlade s čl. 3 ods. 1 Nariadenia Rím I. síce mohli voľiť iné rozhodné právo, avšak len pri dodržaní podmienky, že voľba sa urobí výslovne alebo je jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si takto mohli zvoliť iný právny poriadok, ktorým by sa mohla spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

33. V danom prípade však na základe dokazovania predloženými listinnými dôkazmi zo strany žalobcu nebola preukázaná jednoznačná a ani nesporná voľba práva Českej republiky a to priamo z predloženej zmluvy a všeobecných podmienok. Napriek tomu, že na začiatku zmluvy je uvedené, že táto zmluva sa mala spravovať príslušnými ustanoveniami zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere, uvedené nie je možné považovať za účinnú dohodu zmluvných strán o voľbe rozhodného práva, nakoľko ide iba o konštatovanie a nie ustanovenie, z ktorého by bolo zrejme zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy o rozhodnom práve. Taktiež nie je možno vychádzať ani z VPPÚ bod 04., ktoré majú mať iba vysvetľujúci, technický charakter k skutočnostiam uvedeným v zmluve. Tieto podmienky síce mali byť elektronicky podpísané žalovanou, avšak evidentne ide o jednostranný formulár, ktorý žalovaná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Nemožno preto uzavrieť, že tieto skutočnosti sú výsledkom konsenzu prejavu vôle oboch zmluvných strán. Žalovaná podpisom iba potvrdila, že sa zoznámila v dostatočnom predstihu s ich obsahom a že im porozumela. Ani konštatovanie, že ich „považuje za právne bezesbýtku záväznú“, ako je uvedené v bode 29. týchto

podmienok, nemôže zakladať podstatnú skutočnosť, akou je dohoda o voľbe rozhodného práva, nakoľko prejav takejto vôle musí byť jasný, určitý a úplne zrozumiteľný tak, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, že spotrebiteľ si zmluvne dohodol aplikáciu iného právneho poriadku, ako je v danom prípade právny poriadok Slovenskej republiky. Preto v danom prípade bolo potrebné aplikovať na danú vec čl. 6 ods. 1 písm. a/, b/ Nariadenia Rím I.

34. Žalobca ďalej predloženou Zmluvou o úvere nepreukázal súhlas žalovanej s obsahom danej zmluvy, keď síce v nej bola žalovaná označená svojimi osobnými údajmi, avšak skutočnosť, že žalovaná i predmetnú zmluvu podpísala, žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval. Zmluva o úvere mala predstavovať elektronický dokument podpísaný elektronickými podpismi oboch jej účastníkov. O tom, že táto zmluva bola skutočne podpísaná jej účastníkmi, žalobca žiaden dôkaz neprodukoval, nie je vôbec zrejmé, akým technickým postupom malo k podpisu zmluvy dôjsť. Samotná poznámka „-podepsané elektronicky-“ na zmluve takýmto dôkazom nie je. Hoci v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, nie je jediný do úvahy prichádzajúci spôsob uzavretia zmluvy elektronickými prostriedkami na diaľku jej podpísanie zaručeným elektronickým podpisom, bol to samotný žalobca, ktorý ako spôsob uzavretia zmluvy medzi zmluvnými stranami zvolil elektronický podpis. Súčasne nakoľko uzavretie úverovej zmluvy na diaľku by predstavovalo poskytnutie finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z., bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že dostal jasný a zrozumiteľný súhlas spotrebiteľa na použitie takejto ponuky finančných služieb podľa § 3 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z.. Na tieto skutočnosti bol súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti, a to napriek tomu, že žalovaná v konaní takúto obranu nevzniesla, nakoľko žalovaná má v konaní postavenie spotrebiteľa, kedy súd je povinný jej poskytnúť ochranu nad rámec jej obrany a na neplatnosť zmluvy prihliadnuť aj bez námietky.

35. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy je potom potrebné nárok žalobcu posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia z neplatného právneho úkonu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca by tak mal voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a vrátených finančných prostriedkov žalovanou. Žaloba žalobcu bola žalovanej doručená do vlastných rúk, žalovaná nepoprela poskytnutie finančných prostriedkov, ani skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žiadne finančné prostriedky za účelom vrátenia pôžičky žalobcovi neuhradila, preto súd uvedené považoval za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

36. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

38. Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. V ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená subjektívna premlčacia doba, ktorá začne plynúť odo dňa, keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne (fakticky) došlo. Po uplynutí premlčacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vždy premlčí.

40. V súdenom prípade žalobca neuviedol, kedy skutočne poskytol žalovanej peňažné prostriedky, zmluva však bola uzatvorená dňa 13.05.2022, možno teda dôvodne usudzovať, že v tento deň poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 450,00 Eur. Podľa názoru súdu už v deň poskytnutia

spotrebiteľského úveru mal žalobca tak vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, pretože žalobca v rozpore so zákonom na území Slovenskej republiky poskytoval úvery bez povolenia na činnosť od Národnej banky Slovenska. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula dňa 13.05.2024, keď právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Už v deň poskytnutia úveru, teda dňa 13.05.2022 sa žalobca dozvedel, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, nakoľko už v tomto čase žalobca dôvodne musel mať vedomosť, že v rozpore so zákonom na území Slovenskej republiky poskytoval úvery bez povolenia na činnosť od Národnej banky Slovenska a už v tento deň dôvodne vedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda že to bola žalovaná, ktorá v tento deň prijala peňažné prostriedky z úveru. Iný dátum žalobca netvrdil. Nakoľko žalobca podal žalobu na súde dňa 13.05.2025 ako elektronické podanie cez portál eŽaloby, súd má za to, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a preto ho nemožno priznať. Súd podľa § 54a Občianskeho zákonníka prihliadol na premlčanie nároku žalobcu ex offa, teda z úradnej povinnosti, nakoľko ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd potom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Nakoľko žalobca nemá nárok na zaplatenie istiny 450,00 Eur, nemá nárok ani na zaplatenie jej prísľušenstva v podobe uplatnených úrokov z omeškania.

41. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspechu v konaní. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, preto v zásade by jej patrila náhrada trov konania v plnom rozsahu. Podľa obsahu spisu však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu priamo tak, že jej nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal (uznesenie NS SR, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

Poučenie:

14Csp/33/2025

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).